

нѣкого, дойде тука да служи на челоуѣ-колюбивото дѣло.

За всичкитѣ тия помощи ний благодарихме на Г-на Моание, който ги предизвика, и когото въ сѣщото време помолчихме да поблагодари отъ наша страна на всичкитѣ иностранны дружества, които тъй драговолно ни се притѣкоха на помощъ, нѣщо което почитаемия председателъ на мѣждународния комитетъ извърши съ слѣдующето Окръжно отъ 4-й Февруарий 1886 г. (н с.) подъ № 64.

Господа,

По просбата на Българското Дружество отъ „Червеный Кръсть“ ние ви отправяме слѣдующето :

Окръжното, което ние испратихме на 8/20 Ноемврий миналий за испросване помощъ и съдѣйствия отъ странство въ полза на Българското Дружество, като се прие въ особно благоволение отъ повечето централни комитети, софійското настоятелство отъ „Червеный Кръсть“ желае да изразимъ отъ негова страна сърдечната му признателность къмъ дружествата, които сж му подали братска ржка въ усиленото време.

Ние правимъ това толкова по на драго сърдце, защото имаме да благодаримъ и отъ наша страна на дружествата, които съ готовность отговориха на нашата покана. Нѣ като не знаемъ още точно кой сж дружествата, които не сж взѣли участие въ това велико челоуѣколюбиво явление, ние пращаме това благодарително писмо на всички, безъ исключение, отъ страхъ да не пренебрегнемъ нѣкои отъ тия общества, които иматъ право на това.

Ето какъ се изразява настоятелството на Българското Дружество отъ „Червеный Кръсть“ въ писмото, което пише на 1/13 Януарий 1886 г. до председателя на мѣждународний комитетъ:

„Благородний гласъ на челоуѣчеството, дигнатъ отъ васъ въ името на между-

дународний комитетъ чрезъ окръжнитѣ ви № № 61, 62 и 63 отъ 8/20, и 12/24 Ноемврий и 22/4 Ноемв.-Декемвр. 1885 г. се послуша отъ народнитѣ дружества на „Червеный Кръсть“ Почти всичкитѣ неутрални държави се затекохъ да помогнатъ на централното ни настоятелство въ София.

„Помощитѣ, които ние получихме отъ челоуѣколюбивитѣ дружества, бѣха толкова по драгоценни за насъ, че ние, както е забѣлѣзано твърдѣ справедливо отъ ваша страна въ окръжното ви № 61, се намирахме въ едно отъ най труднитѣ положения предъ една неочаквана война съ съседитѣ си, Сърбитѣ, и предъ неизброими злощастия за облѣчение.

„Дълбоко трогнати и признателни за всичкитѣ грижи, които положихте за да ни дойдите на помощъ, ние Ви молимъ, Господине Председателю, да благоволите и станите нашъ посрѣдственникъ, за да изразите нашата дълбока признателность на всичкитѣ неутрални държави, които ни съдѣйствуваха, като ги увѣрите въ сѣщото време, че ако „едно отъ основнитѣ начала на челоуѣколюбивото дѣло на дружествата отъ „Червеный Кръсть“ е солидарностьта въ злощастieto, признателностьта пакъ на утѣшениитѣ къмъ благодарителитѣ е обща.“

Тия параграфи само достатъчно показватъ чувствата, които сж тамъ развити. Всѣко Дружество ще наемѣри въ тѣхъ възнаграждението за своитѣ жертви и доказателство за ползата имъ.

Свѣденията които ние обнародвахме въ 65-й си „бюлетинъ“ могатъ да дадѣтъ едно общо понятие за значителний потокъ на благодарѣнията, направени по сърбо-българската война, но тия данни, съставени на бърза ржка, несъмнѣнно временни, и ние ще ги допълнимъ въ идущия си брой. . . .

Председателъ : Ж. Моание.

Секретаръ : Ж. Адоръ.